

κάνετε γρήγορα παιδί το στόμα μας ανοίγει
μαμμά τοίχο λουκάνικο να φάει και να φύγει.

Μπόγγρες ανοίγούσαν αυτιά με της απόγειας,
και κεία καλικάτζαροι με από μακροδόχαις
έμπαιναν οι Παλάτες
με λιμασμένα μάτια.

Έπεισαν με σαρκασμούς
και με ποικίλους μορφακμούς
καλικαντζάρων μαύραις.

Κι από παντού, βρέ Φασουλή,
παπάδες έτρεχαν πολλοί
βαστώντας άγματούραις.

Έτος έπρόβαλε χαράς,
έν είδει δέ περιπαράς
κατήλθε πνεύμα της Αδής
έπί της πρώτης κεφαλής
του πρώτου Καρμυραίου,
του Κόντε του μοιραίου.

Κι ήκούστη λέγουσα τρανή
και καλλικειλάδος φωνή:
Ούτος υίός μου λέγεται τή μάλ' άγαπήτος
και στύλος δυνατός.

Άρσεται και χωριτά
να λέγ, γρή το κράτος
πώς σέπεται και μελατά
να γίνει Κιγκνέτος.

Αυτός ό πανταχού παρών
και πάντα τή κενά κληρών
από κράτος της ροκάνας.

Ό φίλος άνεχόμενος
κι έκ περισοιά δεχόμενος
και ποδρά της Αβάνας.

Ούτος όστιν ό των αϊτών διαρηλάτων άδρας
σαν άλλος Βόλμπουρ Ράιτ,
κι έλα το λανιδρόν,
καλήμερα, καλήμερα, και πάντα καλήμερα.

Κι ές τον καλημεριόμα τον Κόντε τον λεβάντη
άφάνη μας πεντάφανα, πέντε φοράς άφάνη.
Σαρακαράτα κυβερνάς
και σακαράμα ζάνης,
και σακαράμας άκόνης
κι άμπιλμα έσπαζόνης.

Όπου πατεί το μαύρο σου δά ζευτερόση νίκη,
έκνας και τον Γούναρη της γούδας σου μανίσι
νάχη γρή γούνας ράμματα, να σφάζη με τή γάντια,
να μάς τείξη ζήχαρη, να μάς απουάνη κόντια.

Έχεις παράσημα, θούρο,
έχεις και τήν Δεσβή,
πού ήτος ένα τυχερό
δέν άφηος παιχίδι.

Είσαι ήλιος και λιγυρός σαν κέσος του Διδάνου
και ό σφάραγος σου πολλούς έχεις και τον Στάφανου,
και Στάη γρή τή γούματα,
Στάη γρή τή Φαλίση,
που κάνει τσοκ φάρματα
και δέν χαλέ χατήρι.

Έχεις Μινότρο Μικλάτση, ή πλην έχεις κι Έμπαιρικό
στη θάλασσα Ναυτικό,
και γρή μαμμή του κόμματος έδρηκας τον Μπουφίδη,
και του κοράκου το φουρό φορέας καμροφρόδι.

Ψηλά στα νύφη φέροσι
και την άρδα στρώνεις...
τά καβαλάς και χάρουσι,
πελάεις καμρόνεις.

Έχεις κι Αναπαλίτση τρεπή τον χρυσομάλλη,
τον Γραμνέσο Στάφανο και τον Μαυρομυλάη,
άλλ' όμεις πάντες και τούς τρεις σωμαπολιταίονους
και με τούς τρεις συσέπασσι τή Ναυτικά του γένους.

Με τή χορτάσαμε φουμι
κι ήγιναν φουμι μάς θερμαί
κι όσοι μάς ήσαν έκα...
έδωε κι ήρας γρή πληρωμή
των πόυρων σου τήν σιάστη.

**Στό Γιλδίς μεγάλος
του Σουλτάνου μπόλοφ.**

Τι να σου πεί, βαρρόνη
της δόξης ήν γωνιά,
και ότην Σαμπαδύ εύρόνημα
με την Πρωτοχορηγία.

Με τού Γιλδίς τή λιμπαρό
δίνει τρικοδόρο χρο
ό Παντοχ ό πρώτος,
στύλος του καλοπαιτός.

Όλους τούς πρώτους προταλεί,
άλλ' όμεις δέν έχάνει
κι ήρ με τον Ροδη τον Φασουλή,
την Ροδη τον μπαχλιδάνη.

Σ' ήν έσπαρμένο μπανίσι
και μες σ' όν Γιλδίς ηγγάσι,
κουτσουά με τούς ήν τίλει.

Κι άναπόξο τον Σουλτάνο
απόλο τεμνάδες κάνο
έμπροστά του σαν κοτίλι.

Μπουζουράκι αυτός μου λέει, και με δέχεται με γλόκα...
 Παπαδό, καλώς ού βροχια.

Δέν μου λές του λέω, τ'άνουρι, πώς ού τούτου τόν καιρό
 σου κατέβη μέσα σ'ι έλλα να μές δόσης και χορός;

"Έμαθα μου λέει τόν Βασουλή, τού ροχαιτού,
 πως'ο μπάλος δέν ού γίνη του δίκου σας Πάλατιου,
 κ'έπαφάσαι κ'έγώ γιά μεγάλο σας χατήρι
 τού Πάλα, να δώσω μπάλω,
 και ού τούτου τόν Κρητήλ να καλώσι τόν Βαζόρη,
 και τόν Ένα και τόν Άλλο.

Κ'έ προαδέλφω και ού ποθ' γινούρεις από σ'ι τοια,
 γιά τ'έ μού τόν πατριόφω
 και να κόψης και να ούψης
 κουκουκουκόντας ού ρυτίτση.

"Άραρι, τού λέω, τ'άνουρι, έκανες πολύ καλά
 κ'έ τ'ερωτάλασαι κ'έ έβλεψ τόν Ροχά τόν Μπουταλά.

Σ'ο κρηπίς τού καθεστώτος,
 ού Σουλτάνος σ'ιβαρός,
 κ'ιλοροφ'ι και τ'ε πρώτος
 κατά Σύνταγμα χορός.

Χαίρε, χαίρε, μπάλωσ σου
 Σύνταγμα τούδ'ι, Σουλτάνω,
 κ'έ μω βγάλε της χαλιτα
 κ'έ θλως τούδ'ι συλλογατρός...
 Παπαδό, δέν μου λέει,
 πως τ'έ πές με τούδ'ι θα μού;

"Έγινα κ'έ γ'ι τ'ερωτά
 δέν και σ'ε σ'ι τ'ερωτά,

δίνει τ'ερωτά τ'ο χέρι
 'στης Βουλής τ'α Προεδρετα.

'Ολοένα συγκινηθείς
 μ'έλας της φυλαίς τού κόσμου,
 μέ γυραύει κ'έ'ο λαός μου
 κ'άθε τόσο προσοικνηθείς.

Άδω λόγω μού φινούρεις
 και τ'ο φείσι του, τ'ούδ'ι,
 κ'έ τ'ο θλίοντας και μη μέσ' από τ'ο παραθύρι
 βγάξω λόγους Μιραμπώ σ'όν λαόν μου τόν φρανήρη.

Παπαδό, να ού χαρά,
 βγάλε λόγω, δέν μπορώ...
 κ'έ αν' μπορής κ'έ αν' δέν' μπορής
 λόγω... μ'ην άραπορής.

'Ο λαός του πές τόν καιζα
 τ'η καιζιμένο τόν Σουλτάνω...
 Σύνταγμα τ'ο τ'ραπ'ι
 και σ'ι τ'ο Ιπουργός μου κ'ένω.

Με τ'ο Σύνταγμα καθόλου δέν μ'αφίνου να δουλεύω,
 και χωρίς δουλειά π'αρω...
 τ'ώρα, τ'άνουρι, βασιλεύω,
 μέ χωρίς να κυβερνώ.

Είμαι Σύνταγμα τ'ο
 τ'η βούλησι της Βουλής,
 κ'έ τ'ο μένω διαρκώς
 Παπαδό λαοφίλς.

Και προσμένω την ημέρα,
που θ' ανάψουν έδώ πέρα
κι' ή Χανούμ τών χαρμεζίν.

Και καθρόνι και μαδέρνι
θά φουκτώσουνε στ'ό χέρι
σάν θεσμοφροροι Ρωμηών.

Τέτοια μουπε θλιβερώς
θ' Χαμίτ ό καφερός,
και μ' έχάιδεφε' στ'όν ώμο.

Μά δάν ξέρω πως το' φάνη
κι' ύποσχέτη νά με κάνη
της Τουρκιάς Υγειονόμο.

Τι χορός κι' αυτός άλήθεια,
τί φανταστικό Παλάτι
τουτό τό Γιλδίς γιά' μας.

Μόνον εις τά παραμύθια
θά τό βρής, παλαιοσκάτη,
της ώραιάς Χαλιμιάς.

Πού νά σου περιγράψω, βρέ Περικλή φαφούτη,
τόσα μυθώδη πλούτη.

Πού νά σου περιγράψω της μούρας της τρανιάς,
κι' άφράταις Κιρκασιάς και Γεωργιανιάς.

Στός θεσμοφροός έκείνους, σ' έκείνα τά Παλάτια,
είναι στρατός έκείνος, που βλέπει με δρό μάτια.
Πηγαινω σέ μια κώχη και μόνος μου στενάζω,
χός γκαλντινί, μου λένε, και γός μπουλδοκ φωνάζω.
Δός του γκρουδοπέ γκαμεμά, και δός του σούρε κι' έλα
Πασσάδες, με χρυσά, που σούρχεται σάν τρέλλα.

Τρέχουν και με φιλούν Νεστουρκοί πολλοί
γλυκότερα στ'ά χείλη,
μά και κατραπακιάς μ' έκείνο τό φιλλ
που βίνουνε σάν φιλοί.

Παινίζεις μουσική,
κι' έλ' όί Συναγματικί
φρώνε την έλευθερία με της σούκας την κουτάλα
και Συναγματος όμνον καπορόθματα μεγάλα.

Χαίρε Σύνταγμα και πάλη, που δέν βουσοδομεί...
μπαίνουν Βαληρά-Βουλτανιάς
και Χανούμιοσας νεσριντάνιας,
και φωνάζουν' στ'όν Βεζύρη φέρο θέλομε κι' έμεις.

Αδελέ τ βε σαδέτ Δε... κάρετα γιά φήφους φόρα...
μάθαμε πως κι' ή Ρωμηιάς φήφο θ' εκητήσουν τόρα.
Ψήφο θέλουν κι' ή Ρωμηιάς φήφο θέλουν κι' ή Τουρκιάς,
κι' άν έδν' μπόρε' στη Βουλή θά τακτικώμε καυκάλας.

Τέτοια λένά' στ'όν Βεζύρη
και του κένου πανηγύρι,
κι' ό Κιαμήλ και τό Νυδένι
της Τουρκιάς κάλοσάνε.

Μά του χάκου... κάθε Τούρκο
με θυμώ πολλό και φόβρα
θέλει της έλευθερίας την ανάλογον μεριδα,
και φωνάζει: πως θά βγάλω κυριών έφημεριδα.

Τούρκιας ντεκολτέ πηδούν
'στού Σουλτάνου τό καρέ...
'Ιθαλλοσκάς τραγουδούν
της Τραβιάτας τόν γαρέ.

Έκει μέσα, κασιδιάρη,
βλέπει φεί και βελάδα,
βλέπει και τόν Άμπουλδέρη
με την άμορφη Γαντζάδα.

Έκει μέσα άναστανέσας
με Σιλαβιάς φλογέρας
κι' Ιστορίας τρυφεράς
της ώραιάς Φαρουχιάς,
της ώραιάς Δηλαράς.

Είς έκείνο τών Χανούμ τό φανταστικό μπουκέτο
κι' ό Βεζύρης τών Ρωμηών δέν θά πείθει Περικλέτο,
πως ή πρώτη τρυφερότης της καρδιάς του παρεγράφη...
έκει μέσα τρέψ καλδάδες κι' άλά Σύνταγμα πιλάρη.
Τρέψ κι' άλά Παλατιών της Άδοσίας ντιντουρμα,
κι' άλά Τόδρο Φερδινάνδο σου προσφέρουν κατουρμα.

Τρέψ κι' άλά Ριζά μπουγάρα, τρέψ κι' άλά Γκισορά κερπάκι
κι' έπί αυτό καταλαβαίνεις πόση γιά τός Ρομύ αγάπη
έχει της Τουρκιάς της μέλα καθ' έλευθερος πολιτής
κι' άς βρυχάται λυσσοσμένος γιά τήν ένωση της Κρήτης.

Μά έπιλομ' τών μπουλούκια
κι' ό Κιαμήλ-Πασσάς γελά...
μας προσφέρουν και ταμπουκμα
με κατάρχουσα λευκά.

Βλέπω και τόν Θεοτόκη λιγαρόν κι' άκνοοδόλον
μετά τών Συμβουλοών δταν.

Ό Κιαμήλ τών άγκαλιμάς, τόν καθίσει σέ σοφά,
και τά δέν κρυπά κρυπά.

Τρό χαίρει κι' ό Σουλτάνος λίγα πόρος της Άδανάς
και τήν ένωση καρδίαι, κάθε Βαληρά Σουλτάνας.

Της Τουρκιάς ό Κυβερνήτης σφάνουν ένωση κουδάντα
με τών Ρομύ τός Κυβερνήτης γιά θεσμός και Παρλαμέντα,
κι' ό Χακί ήται τό Στάη γιά τά Τούρκια Σχολία
νεοέλληνας διακόλου και διδακτικά βιβλία,
και στ'όν Γούναρη της Πάτρας μία Παλατινή Τουρκία
του' μιλει με τόσαι γλώσσας γιά τήν έξάραη και τ' άλλα.

Κι' έναν Κιαλέραγα κιντώ
κι' έχεις παθιάς τόν έρωτά.
Όχι μου λένε, Φουσοηλ,
και καν' έβαν, μου' μιλει
με πόνο και σεντα' παλό.

Και τέλος πάντων έργων ό φέροντες τά πρώτα
κι' ό Γούναρης έπρόσταξε νά οδοώμε τά φάτα,
κι' έμεις καληνικισάουτες σάν Παπούχ έργαμα
και στ'όν χορό τού Παρνασσού, βρέ Περικλέτο, πήγαμε,
κι' έχω γιά τούτο νά σου πιά στο προοχιάς μιας φύλλο...
Π.—Όρος λοιπόν, Καντάδα, τί τακτικώ σου έδωλα.

Και κρηνοσάι σιουλιάς,
μ' άλλους λόγους άγγέλιας.

Τά τραγούδια τού νησού Γεωργίου τού Στρατήγη
νά διαβάσουν όί πολλοί, νά διαβάσουν κι' όί λίγοι.
Τά τραγούδια τού νησού τά ζηλώουν προδοδοροι,
οίτινα καλλιτεχνικά, τύπος πρώτης Καρυαδούρη,
οίσοτρος, μπινευσις, έξάρσις, μελάρια παρσιση,
ένας όμνος εις της Τήνου τού ποιητικό νησί.